

Obuzeo ga je strah. On je uvek bio ključni deo njenog života, baš kao i ona njegovog. Nadao se da brak neće ugroziti njihov odnos. Već je počeo da primećuje kako je uneo mnogo više osećanja nego što bi trebalo, za njegovo sopstveno dobro. Bolje bi bilo da što pre počne da pravi sebi odstupnicu.

Impulsivno je privukao Kes ka sebi, stavio ruku pod njenu bradu, podigao je i poljubio snažno u usta pre nego što ju je nežno gricnuo za donju usnu. Kad je razdvojila usne u jednom opijajućem trenu, okrznuo je njen jezik svojim, i ona mu se prepustila.

Sve je bilo gotovo istog trena kad je i počelo. Ukrutila se i udaljila, zureći u njega u šoku. „Šta je to trebalo da znači?“

„Mala, gledaju nas. Treba da izgledamo prirodno“, prošaputao je i dalje joj dodirujući usne. Pogledavši preko njene glave, video je da ih roditelji zaista pomno posmatraju, s osmehom koji im je krasio lica. Majke su jedna drugoj klimnule glavom kao da govore: „Znala sam da su stvoreni jedno za drugo.“

Duli je poželeo da još jednom okusi njena usta i stoga je ponovo okrznuo njene usne svojim.

Njen najbolji drug

Džudi Rodžers

Posvećeno

Rodžeru,
mom partneru, ljubavniku,
najboljem prijatelju

Predgovor

Lica dva devetogodišnja deteta koja su čučala na podu kućice za igru odražavala su ozbiljnost obreda na koji su se spremali. Pažljivo su pritisnuli svoje krvave palčeve jedan o drugi. Dečak je prvi progovorio.

„Ja, Tomas Patrik Duli, obećavam da ću ti biti pobratim do kraja života. Uvek ću biti tu ako ti zatrebam. Daću ti i svoj bubreg, ako ti zatreba.“ Posle kraćeg razmišljanja je dodao: „Ili srce.“ Jedan dečak iz njegovog razreda je nedavno dobio bubreg od svog strica.

Ne skidajući pogled s dečakovog lica, devojčica je izrekla svoju zakletvu. „Ja, Kasandra Džejn Vocjek, obećavam da ću ti biti pobratim do kraja života.“

Dečak ju je prekinuo. „Kasandra, moraš da mi budeš posestrima.“

„Ne, ne moram. Ko je ikad čuo za posestrimu? Zvuči glupavo.“

„Dobro, kako hoćeš.“

Kes ga je bocnula u ruku. „Mogu li sad da završim?“

Iskezio se i bocnuo je zauzvrat. Oboje su vodili računa da ne razdvoje palčeve.

„Hajde, počni iz početka.“

Kes je zakolotala očima, ali je ipak ponovo izgovorila: „Ja, Kasandra Džejn Vocjek, obećavam da ću ti biti pobratim do kraja života. Uvek ću biti tu ako ti zatrebam. Ako tvoj avion padne na Aljasci, pronaći ću te i dovesti kući čak i ako niko drugi ne bude želeo da mi pomogne.“ Prethodne noći su gledali film čija je radnja bila upravo takva.

Nastavili su da navode žrtvovanja koja će podnositi jedno za drugo u ime svog pobratimstva, svako besmislenije od prethodnog. Oboje su se smejali kad je Tomasova majka pozvala sina na večeru.

Izvirio je na vrata kućice za igru. „Može li Kes da večera s nama?“

„Mora prvo da pita svoju majku.“

Kes se pridružila Duliju i provirila kroz vrata kućice. „Šta imate za večeru?“

Dulijeva majka se nasmejala. „Veknu od mesa.“

„Mislim da mi imamo tunjevinu. Pitaću je.“

Dvoje pobratima, prstiju umotanih u papirne maramice, zaputila su se na dve različite strane, preskočivši nisku živu ogradu koja je povezivala njihova dvorišta.

Prvo poglavlje

„Jesi li sigurna da je poplavelo?“, pitao je Duli. „Ponekad te stvari nisu previše pouzdane.“

Znao je da je pitanje glupo istog časa kad ga je postavio. Kes se pojavila na njegovim vratima pola sata ranije; izgledala je kao žrtva neke nesreće – pogled tup, oči crvene, a ruke drhtave.

„Dvaput sam uradila test. Oba puta je poplavelo. A pouzdani su devedeset devet posto“, rekla je Kes umorno.

Pogled mu je kliznuo niz njeno vitko, atletsko telo, ispruženo na njegovom ružnom zelenom kauču. Izgledala je mršavije nego inače.

Led koji se otapao slivao joj se niz lice i skupljao u baricu na jastuku pod njenom glavom. Duli je umotao nekoliko kockica leda u ubrus i stavio oblogu na njeno čelo.

Podigla je ruku da zadrži ubrus na čelu. „Zar nisi mogao da staviš led u nešto?“, pitala ga je tužno.

„U šta na primer?“

„U kesu. Onda ne bi kapalo po meni i tvom kauču.“

Duli je zgrabio mokri ubrus i istopljene kockice leda, krenuvši do čajne kuhinje. Čeprkao je po fioci, a zatim se vratio s ledom upakovanim u kesu i u suvi ubrus.

„I dalje imaš glavobolju?“, pitao je, stavio joj oblog na čelo i pomerio je na stranu kako bi mogao da se smesti kraj nje na kauču.

Sklonio joj je mokru kosu s lica, odsutno gledajući njene duge trepavice koje su se poput tamnih leptirova isticale na njenim bledim jagodicama. Blago je mirisala na limun. Uvek je mirisala na njega.

Dulija je spopalo neobično predosećanje gubitka. Kes je trudna. Njegova Kes. Njegova najbolja prijateljica; ortakinja još od prvog razreda. Obuzdao je želju da je uzme u naručje, da je miluje i teši kako će sve biti u redu. Godinama ju je izbavljao iz nevolja, ali sad nije u stanju da joj pomogne. Nije znao šta da kaže ni da učini da bi se osećala bolje.

U poslednjih dvadeset godina dolazila mu je sa svojim problemima, od slomljenih igračaka do slomljenog srca. A ako i nije uspevao da joj reši problem, uvek je govorila da se bolje osećala posle razgovora s njim. Sada, kad je povređena, uplašena i ljuta, poželeo je da ozbiljno naškodi skotu s kojim je zatrudnela, a koji je zapalio iz grada čim je čuo novosti.

Držeći ledeni oblog na svom čelu, Kes se pridigla, zamahnuvši dugim repom preko ramena. Pramenovi

vlažne, tamne kose prilepili su joj se za lice. Njene oči boje lešnika, obično vragolastog sjaja, bile su nadute od plakanja.

„Vidi na šta ličim“, rekla je i sklonila mokru kosu s obraza. „Slinim kao beba otkad sam uradila test.“

Oklevajući da joj ista kaže, Duli ju je zagrlio i privukao sebi. Kako je naslonila glavu na njegove grudi, ledena obloga je pala na pod uz tresak.

„Kes“, oprezno je započeo, „podržaću te šta god da odlučiš u vezi s trudnoćom.“

Otvorila je jedno oko i pogledala ga. „O čemu ti to pričaš?“

„Znaš već.“

Naglo se odmakla od njega. „Tomase Džejmse Duli“, rekla je frfljajući i podbola ga prstom posred grudi. „Znaš me dvadeset godina. Sediš do mene na časovima veronauke. Kako uopšte možeš da kažeš tako nešto?“

Nije istakao činjenicu da zapravo ništa nije ni rekao, možda je tek nešto nagovestio.

„Znam da me se ne tiče, Kes, ali moram da te pitam – zašto nisi koristila zaštitu? Znam da nemaš mnogo iskustva, ali si upoznata sa bezbednim seksom.“

Senka bola prešla joj je preko lica. „Prezervativ je pukao“, zaječala je, a zatim se presavila i tako snažno zaplakala da su joj ramena podrhtavala.

Osetio se loše, iznenađen što je prema njoj usmerio ljutnju koju je osećao. Kakvo dobro može doneti to što će se naljutiti na Kes?

Nežno joj povukavši glavu u krilo, razvezao joj je rep i poravnao sjajnu smeđu kosu niz leđa. Mrmljajući utešne zvuke, dlanovima je blago kružio između njenih lopatica. Znao je da ona neće razmišljati o abortusu i bilo mu je žao što je to pomenuo. Situacija je bila loša i bez njegove opaske. Iako uobičajeno u današnje vreme, biti samohrana majka nije jednostavno, a u novoengleskom gradiću kao što je Vest Šefild, vest o Kesinoj trudnoći će se proneti gradom čim joj stomak bude vidno narastao.

Poželeo je da nekako podeli odgovornost, da je oslobodi pritiska. Uvek je tokom njihovog dugogodišnjeg druženja bio u stanju da joj pomogne u rešavanju nekog velikog problema. Stresao se pri pomisli na to kako će njeni roditelji reagovati. Kes je uživala u privilegiji najmlađe i jedine devojčice u porodici, princeze Vocjekovih. Biće očajni, a šta god da utiče na Kesinu porodicu, odražava se i na njegovu. Stomak mu se stezao pri pomisli na njihovu reakciju, a pri tom nije imao veze s njenom trudnoćom.

Rešenje se ukazalo istog časa kad je to pomislio. Majstor u rešavanju problema ponovo je proradio! Ležala je s glavom u njegovom krilu, zatvorenih očiju. Pogledao ju je i uozbiljio se. Umela je da bude tvrdoglava kad nešto sebi zacrta. Iako je to bilo nešto najpraktičnije što je mogao da smisli kako bi joj pomogao, znajući Kes, moraće svojski da se potruži da je ubedi u isto.

Prilično nervozan, razmišljao je kako bi mogao da započne razgovor na tu temu i napokon se odlučio da ne okoliša. „Kes, hajde da se venčamo. To je najbolje rešenje za oba problema“, tiho je izgovorio Duli.

Razrogačila je oči i s naporom se pridigla.

„Da se venčamo?!“, ciknula je. „Duli, ne mogu da se udam za tebe, ne volim te!“ Odmahnula je glavom i nasmejala se promuklo i nabusito. „Mislim, volim te, samo ne na taj način.“

„Ni ja tebe ne volim tako, ali sam spreman da to zanemarim. Oboma bi nam koristilo da se venčamo.“

Odjednom mu je bilo važno da je ubedi. Srce mu je brže zakucalo pri pomisli na izazov koji je pred njima. „Trenutno nemaš previše izbora, kao ni ja.“

Osmehujući se kroz suze, rekla je: „Lepo od tebe, ali kako bi naše venčanje tebi pomoglo? Ja sam trudna. Koji je tvoj problem?“

Odgлумio je kako je iznerviran. „Dodavola, Kes! Zar ne pamtiš ništa što ti kažem? Pre nekoliko nedelja smo pričali o prilikama na mom poslu. A jutros mi je Armori nagovestio, ma šta pričam, ucenio me je da nikad neću postati upravnik fabrike ukoliko se ne oženim.“ Pogledao ju je, trudeći se da zadrži otvoren i iskren izraz lica da ne bi primetila da je laže.

„Frempton sledećeg meseca odlazi u penziju, tako da će njegovo mesto biti upražnjeno. Zahvaljujući meni, kompanija je stala na noge prvi put za deset godina. Vremenom bih želeo da postanem partner. Moram da se oženim kako bih sebi stvorio tu šansu.“

Iako to nije bila potpuna laž, Duli je namerno predstavio prilike gorim nego što su zaista bile. Armori je rekao da bi *voleo* da se Duli oženi, nije to postavio kao uslov za unapređenje.

Kes je odmahнула glavom. „Nikad mi to nisi ispričao. To je verovatno protivzakonito. Kako poslodavac može da insistira na tome da se njegovi zaposleni venčavaju?“

„Kad si vlasnik male, porodične kompanije, možeš da radiš šta ti padne na pamet. Armori ima sedamdeset godina i smatra da su oženjeni muškarci postojaniji.“

„A šta je s Melisom?“

On se strese. „To se okončalo. Melisa se odlučila za veći i bolji ulov.“

„Žao mi je, nisam znala da ste raskinuli. Toliko sam vremena provodila s Polom da su mi druge stvari prosto promakle.“ Uspravila se na kauču da bi ga pogledala, na trenutak zaboravivši na svoj problem, što je bilo tipično za Kes. „Mislila sam da ste vas dvoje ozbiljni. Da li ti je slomila srce?“

On se iskezi. „Ne budi licemerna, nije ti se dopadala.“

Ona ga čvrknu po kolenu zglavkom šake. „Ono s papagajem je bilo malo uvrnuto, a ima i taj plačljivi glasić devojčice.“ Slabašno mu se osmehnula. „Sem toga, izgledala je normalno...“

Bio je zahvalan što je Kes prestala da plače i još zahvalniji što su Melisa i njena ptica poganog jezika

odlepršali iz njegovog života. Nabacivala mu je priču o braku pre nego što su raskinuli, i to ne baš suptilno. Ta ideja ga je užasnula. Rekao je Melisi da nije spreman da se skraši i da verovatno neće biti spreman ni u narednih nekoliko godina. Međutim, na pomisao da će ga Kes možda odbiti, podišla ga je jeza.

Masirala je slepoočnice, a zatim ga pogledala u oči. „Reci mi još jednom zašto smatraš da je dobra ideja da se venčamo.“

Uzeo je njenu levu ruku i smestio je u svoju, isprepleo njene prste sa svojim. „Moraš da se udaš kako tvoji roditelji ne bi odlepili, kako bi beba započela život u normalnim uslovima i kako te ne bi pominjali kao onu 'sirotu Kes Vocjek'. Ja moram da se oženim kako bih dobio unapređenje. Meni to zvuči kao dobar plan. Ostali bismo u braku dok se beba ne rodi.“

„Ali ne želim da se udam za tebe“, zaječala je, a suze su joj ponovo ispunile oči. „Ja volim Pola!“

Kad bi se Kes posvetila nečemu ili nekome, ne bi to pustila. Ako bi svi napustili brod koji tone, ona bi ostala na njemu. Prvi put otkako se druže, Duli je tu osobinu doživljavao kao manu.

„Kažeš da si Polu rekla za bebu.“ Podigao joj je bradu i zagledao se u njene oči dok je naglašavao svaku reč. „Odgovorio ti je *Pa šta* i zatim zapalio u Minesotu.“

„Mičigen.“

„Koga briga gde je otišao? Neće te oženiti i zato možeš da se udaš za mene, ili da pozoveš svog tatu i

kažeš mu da si trudna i da Pol neće da te oženi. Onda će ga tvoja braća pronaći u Minesoti ili Mičigenu, ili gde već, a znaš da to neće biti lepo.“

Klonula je na kauč, položivši glavu na vlažni jastuk. „U pravu si. Ubili bi ga. Znam da bi ga ubili.“

„Da, ubili bi ga. A onda bi ostatak života proveli u zatvoru. Da li možeš da prirediš tako nešto svojoj majci?“, upitao je lakonski.

Pridigla se i prostrelila ga pogledom. „Zaveži, Duli. To što sam trudna a nisam udata verovatno će je dotući.“

Osetio je olakšanje kad su njene oči ponovo zasijale i pokušala da povрати svoje uobičajeno veselo držanje. Još jednom ju je zagrljio. Uzdahnuvši, Kes je položila glavu na njegovo rame i zagledala se u plafon, očigledno razmatrajući njegovu ponudu.

Stalno ga je optuživala da ima kompleks princa na belom konju. Duli je sebe smatrao pre svega brižnom osobom, koja rešava probleme. Bio je ponosan na to što su mu se mnogi njegovi prijatelji obraćali za pomoć i savet, a kad je bio u škripcu, obraćao se Kes. Godinama su jedno drugom pomagali.

Gotovo da je mogao da joj čita misli. U ovom času, smatrala je da je njen problem nerešiv, čak i za njega. Preplavio ga je nalet samopouzdanja, kao i gotovo fizičko ushićenje koje je najviše podsećalo na iščekivanje. *Polako, čoveče! Ne pričamo o pravom braku. Kes ti je najbolja prijateljica. Samo joj pomažeš.* Kako je neobično osećanje potrajalo,

odlučio je da ga zanemari. Međutim, smatrao je nužnim da mu ona dopusti da pojednostavi stvari.

„Kes, žao mi je što ovo s Polom nije uspjelo. Zaista mi je žao. Ali on je otišao. Molim te da mi dozvoliš da ti pomognem.“ Sklonio je ruku s njenog ramena i lagano je pomilovao po obrazu, okrećući joj lice ka sebi. „Možemo ovo da rešimo, Kes. Ne mogu da podnesem da te gledam ovako nesrećnu. Mi smo porodica. Volim te koliko i svoju sestru Ketlin, a porodica treba da se drži zajedno. Venčanje bi i meni pomoglo.“ Zastao je, a zatim dodao: „Sem toga, dugujem ti.“

Odmakla se od njega, s izrazom neverice na licu. „Šta mi duguješ?“

„Recimo to što si prodala svoj novi automobil kako bih mogao da platim školarinu za treću godinu koledža?“

„To je bilo mnogo davno, i još si mi vratio novac s kamatom. Kratkoročna pozajmica ne zahteva dugoročnu posvećenost“, rekla je Kes i zatrepkala kako ne bi zaplakala.

Prstom je ispratio trag suza koje su se slivale niz njeno lice. „Dobra dela ne mogu da zastare, mala. Ne nudim ti brak samo zato što ti nešto dugujem. I meni treba tvoja pomoć, a mislim da ovo može da nam upali. To nije zauvek. Nudim ti privremeno rešenje za trenutni problem.“

„Ne verujem da je beba trenutna stvar. I nemoj da me zoveš mala.“

On slegnu ramenima. „Znaš šta mislim. Venčaćemo se da beba ne bi imala problema, da porodica ne bi paničila i da bih dobio posao koji želim. Onda ćemo ljudima da kažemo kako nam nije išlo, ali ćemo i dalje ostati prijatelji. Rado ću biti bebin tata dok se ponovo ne udaš. Čak i posle, ako želiš.“

„Još smo i pobratimi! Zavetovali smo se da ćemo jedno drugom priskočiti u pomoć kad zatreba.“ Podigao je palac leve ruke kako bi se ožiljak od pre dvadesetak godina dobro video pod svetlom lampe.

To joj je izmamilo smeh. Palcem desne ruke, s istovetnim ožiljkom, blago je dodirnula njegov palac.

Duli se osećao mirno, pribrano i uvereno da je izgovorio istinu. Brak s Kes će biti privremen. Suviše je mlad da bi se oženio.

Ponovo je zatrepkala i oči su joj se razbistrile. „Da li stvarno tako misliš ili činiš plemenitu stvar?“

On se iskezi. „Samo činim plemenitu stvar.“

„Najbolji si mi prijatelj od pamtiveka, ali ne mogu da spavam s tobom, bio bi to incest.“

Duli stisnu vilicu. „Ko je pominjao seks? U pravu si. Bio bi to incest.“ Verovao je u to. Zaista jeste. Zašto se onda to neobično ushićenje odjednom pretvorilo u razočaranje?

„Kakav bi to brak onda bio?“, pitala je i pogledala ga u oči. „Da li bi imao neku sa strane? Mogu da zamislim kako bi naši roditelji reagovali. Moja braća bi na kraju ubila tebe, a ne Pola.“

„Kao što rekoh, u braku moramo da budemo samo godinu dana. Ti se porodiš, a ja dobijem unapređenje. Onda se razvedemo i dalje budemo prijatelji. Mogu da izdržim bez seksa godinu dana.“ Duli je shvatio da mnogo toga može da se desi za godinu dana.

Kes je podigla obrve. „Kladim se da nećeš izdržati ni nedelju dana. Onda će te moja braća srediti, a ja ću postati ucveljena udovica koju svi žale zato što se udala za ološa.“ Odjednom se iskezila. „Sviđa mi se ta ideja. Hajde da se venčamo!“

Napetost je popustila pred smehom dugogodišnjih prijatelja. Pita se da li može da računa na to da je pristala.

A zatim mu još nešto sinu. „Koliko ti kasni menstruacija?“

„Dve nedelje, ali sam htela što pre da uradim test. Kako to da znaš toliko o trudnoći, testovima i svemu tome?“

Pružio joj je ruku i pridigao je s kauča. Usne su mu se razvukle u vragolasti osmeh. „Imam bogato iskustvo. Sem toga, sestra mi se za pet godina tri puta porađala. Svaki put kad joj kasni, dođe kod mene s tri svoje drugarice i onda svi gledamo da li će se pojaviti plave linije. To je već postala tradicija. Ne želi da pruža lažnu nadu Dagu ukoliko nije sasvim sigurna.“

Kes se borila da zadrži osmeh na licu, a Duli je sebe proklinjao što je pomenuo Ketlin i Daga. Bili

su u braku i radovali su se rođenju svakog deteta. Znao je da i Kes želi decu. Često su o tome pričali, ali ona sigurno nije želela da zatrudni pod ovakvim okolnostima.

„Dakle, sad si u sedmoj nedelji trudnoće?“, proptivao ju je Duli. „Verovatno se duže vremena neće primetiti.“ Odmerio je njeno vitko telo. „Možemo da se venčamo za mesec dana, i da imamo vremena pre nego što ljudi počnu da odbrojavaju.“

„Naši roditelji neće poverovati da smo se zaljubili i odlučili da se venčamo samo nekoliko nedelja pošto si ostavio Melisu, a ja raskinula s Polom. Nisu retardirani“, rekla je Kes.

Upitno je podigao obrvu. „Naravno da jesu! Šta nam je sve pošlo za rukom da uradimo u prethodnih dvadeset godina. Sećaš se Floride?“

Kes se nasmejala, kao što je i očekivao. Tokom letnjeg raspusta uoči trećeg razreda srednje škole nagovorila ga je da autobusom odu do Diznilenda u Orlando dok su njihovi roditelji mislili kako stiču novo iskustvo u školskom ekološkom kampu. Sklopili su tajni dogovor da nikom ništa ne kažu.

„Nije da nikada nismo spavali zajedno“, dodao je Duli.

„Bili smo deca, to se ne računa“, rekla je i zaputila se u kuhinju.

Duli je pošao za njom, posmatrao ju je kako vadi konzervu piva iz frižidera i premeće po njegovom kredencu u potrazi za čistom čašom.

„Kes“, nežno joj se obratio, „nije baš pametno da piješ pivo kad si trudna.“

Zagledala se u konzervu u ruci, a zatim je upravila pogled ka njemu, netremice trepćući kako bi sprečila da joj suze poteku niz lice. „Dođavola, zašto sam toliki idiot?! Znam da trudnice ne bi trebalo da piju. A tek ovo plakanje? Ja nikad ne plačem.“

Duli se nagnuo ka njoj i čvrsto je zagrlio. Oslonila je glavu na njegove grudi i kosom okrnula njegovu bradu. Protrljao joj je leđa kako bi je umirio. „To je normalno. Ketlin je preplakala prva tri meseca svake trudnoće. To ti je takozvana navala hormona.“

Plačljivo je uzdahnula i rukom kliznula niz njegovu, kako bi ga čvrsto stegla za šaku. Lagano se odmakla, pogledala ga u oči i zapitala: „Stvarno misliš da ćemo izdržati godinu dana? Ozbiljno?“

Potresen njenim iskrenim pitanjem, Duli je klimnuo glavom. „Najbolji smo prijatelji. Volim te više od bilo koga drugog. Mislim da ćemo izdržati. Ne kažem to zato što sam plemenit. Ako ne dobijem unapređenje na ovom poslu, mogu slobodno da tražim neki drugi. Volim da radim kod Armorija. Ne želim da ostanem bez unapređenja samo zato što nemam ženu.“

Nežno ju je gurnuo u stolicu za trpezarijskim stolom i zagnjurio se u frižider u potrazi za gaziranim sokom. Pruživši joj dijetalnu koka-kolu, smestio se u stolicu preko puta.

„Jesi li sigurna da Pol neće da se predomisli i vrati? Stvari mogu da se zakomplikuju ako se venčamo, a on zaključujući da želi da bude ponosni otac.“

Kes je bespomoćno slegla ramenima. „Kad sam mu rekla za trudnoću, pitao me je ko je otac.“

„Skot! Lično ću mu presuditi.“

„Izvinio se, rekao da nije tako mislio, kazao je kako trenutak nije baš najbolji“, glas joj je zadrhtao. „Tog jutra dobio je ponudu iz Mičigenskog simfonijskog orkestra za posao njegovih snova. Kad sam stigla kod njega, koferi su mu već bili spakovani.“

„Kakav seronja! Planirao je da ode a da ti se ne javi? Kako si mogla da se primiš na takvog tipa?“

Zatvorila je oči, ali joj se jedna suza ipak skotrljala niz obraz. „Nisam planirala da se zaljubim u njega, prosto se dogodilo.“ Glas joj se pokolebao. „I... iako je otišao, iako ne želi ovu bebu, ja ga još uvek volim.“

Kako možeš da voliš dripca koji je napustio i tebe i svoju bebu? Nije to glasno izrekao, znajući dobro da u ovom času mora da se suzdrži od sarkazma. Kes nije ni glupača ni kukavica. S vremenom će se sabrati.

Shvatio je da su njene suze pokrenule nešto u njemu. Stomak mu se uvrtao od osujećenosti, ljutnje i nepodnošljive bespomoćnosti. Prisetio se da ju je tek nekoliko puta video uplakanu za dvadeset godina koliko se druže. Poželeo je da kupi avionsku kartu za Mičigen i premlati tog kućkinog sina.

Poslednje što joj je trebalo u tom času bilo je da on izigra muškarčinu.

Ponovo ju je privukao u svoje toplo naručje i prstima nežno prešao po njenim leđima kako bi je umirio. „Ššš, dušo. U redu je. Venčaćemo se. Biću dobar tata tvom detetu, čak i kad se budemo razveli. Znaš da sam dobar s klincima.“

Odmahnula je glavom. „Nisam ni stigla da razmišljam o bebi. Još uvek pokušavam da se izborim s tim da sam trudna.“ Umorno je uzdahnula. „Duli, tvoj plan neće uspeti. Niko nam neće poverovati. Mogla bih svojim roditeljima da kažem istinu.“

Obeshrabren time što mu se plan raspada, Duli ju je protresao, zarivši prste u njene meke nadlaktice. „Kes, prestani da se prenamažeš.“

Naglo je podigla glavu i prostrelila ga pogledom. Oči su joj i dalje bile ispunjene suzama, koje su lepile njene duge crne trepavice.

Hrabro se suočio s njenim pogledom. „Nudim ti častan izlaz iz neprilike. Rešenje koje je za oboje najbolje. Znaš koliko mi znači kompanija za koju radim.“

Masirao joj je ruke tamo gde su posle njegovog stiska ostali crveni tragovi. „Dodavola, osam godina života sam proveo tamo! Želim to unapređenje, a ti mi možeš pomoći da ga dobijem!“

Duboko je udahnuo, svestan šta rizikuje ako bude navaljivao, ali je morao nekako da je izvuče iz depresije u koju je tonula.

Upecala se, kao riba na mamac. „Ne prenemažem se, a ni ti baš ne pokazuješ dovoljno saosećanja“, obrecnula se i uputila mu zlokobni pogled.

Slegnuo je ramenima. Spustivši ruke, ponovo je zaobišao sto i seo preko puta nje. „Više bih voleo da se naljutiš nego da patiš. Ubija me da te gledam ovakvu.“

Kes je ispustila dug uzdah i kolebljivo se nasmešila. „U pravu si. Ovo je suludo. Zbolela me je glava od silnog plača. Žalopojki je kraj.“ Iz farmerki je izvadila maramicu i istresla nos, a zatim ga pogledala u oči. „Ako si ozbiljan u vezi s ovim venčanjem, onda bi trebalo da porazgovaramo. Ne znam šta bih drugo uradila. Pogotovo ako ćeš i ti imati koristi od toga.“

„To je moja devojka. Znao sam da ćeš se prizvati pameti“, slavodobitno se iskezio Duli, kome se onaj čvor u stomaku raspetljao.

„Jesi li siguran u vezi sa seksom? Mislim... da ga ne upražnjavaš?“

Osmehnuo joj se. „Dobri prijatelji su bolji od dobrih ljubavnika, a najbolji prijatelji će ostati tu i kad se svi drugi odnosi okončaju. Seks menja stvari. Želim da naš odnos ostane nepromenjen.“ Ponadao se da je izrekao istinu, i da ova neočekivana žudnja koju je osetio nema nikakve veze s tim što je pokušao da zamisli svoju najbolju prijateljicu razgolićenu.

Vratili su se u dnevnu sobu. Duli je seo u ulegnutu fotelju, a Kes se ponovo ispružila na kauču. Oprezno su se odmeravali, sada kada su doneli odluku.

„Ne možemo da se venčamo u crkvi“, rekla je. „Ne bi bilo u redu, pošto planiramo da se razvedemo.“

„Moramo da se venčamo u crkvi“, rekao je Duli odlučno. „Ako to ne uradimo, naši roditelji će odlepti.“

„Zar ne možemo da pobegnemo? Ili, još bolje, zašto ne bismo rekli da smo pobjegli i onda da živimo zajedno dok se beba ne rodi?“

„A čije će ime stajati na rodnom listu?“, postavio je razumno pitanje.

Uzdahnula je. „U pravu si. Ali nemam nameru da lažem pastora Filipsa. Moraćeš da mu razjasniš čitavu situaciju.“

„Šta si uopšte videla u tom kretenu?“

„Misliš da je pastor Filips kreten?!“

„Ne, mislim da je Pol kreten!“ Dulijeva ramena bila su kruta kad je otišao do muzičkog stuba koji je stajao pored zida i stavio kompakt-disk u plejer. Ishabana fotelja i kauč, koje je očigledno uzeo iz neke prodavnice starudije, raspadali su se, ali su se zvuci bluza Čarlija Adamsa razlegli po stanu iz vrhunskog digitalnog muzičkog uređaja.

Muzika ga je umirila, a napetost između lopatica popustila. Upravo je predložio brak svojoj najboljoj prijateljici. Venčaće se, imaće dete, a onda će se on povući. I, da, ništa od seksa. Nije tako zamišljao život u braku. Da je u pitanju bilo koja druga žena, ne bi ni pomislio na tako nešto.

Naslov originala
Judy Rogers
WHAT ARE FRIENDS FOR?

Copyright © 2009 by Judy Rogers
Translation copyright © 2018. za srpsko izdanje, Laguna,
Imprint AMORETA

Džudi Rodžers
NJEN NAJBOLJI DRUG

Urednik
Srđan Krstić

Prevod
Dijana Đelošević

Lektura i korektura
Vladimir Stokić, Dragoslav Basta

Slog i prelom
Saša Dimitrijević

Tiraž
2500

Beograd 2018.

Štampa i povez
Margo-art, Beograd

Izdavač
LAGUNA, Beograd, Resavska 33

Imprint **AMORETA**
www.amoreta.rs

CIP - Каталогизација у публикацији -
Народна библиотека Србије, Београд

821.111(73)-31

РОЏЕРС, Џуди

Нјен најбољи друг / Džudi Rodžers ; [prevod Dijana Đelošević]. -
Beograd : Laguna, Amoreta, 2018 (Beograd : Margo-art). - 247 str. ; 20
cm. - (Edicija Bebe donose sreću)

Prevod dela: What Are Friends For? / Judy Rogers. - Tiraž 2.500. - O
autorki: str. 245.

ISBN 978-86-521-2835-8

COBISS.SR-ID 265154060